

Psalm: Vägar

Jag måste se att min liv är som i drömmen i en kungasal med förgyllningar pelare, och salar med tak så högt upp att man skymtar himlen.

En skugga för en var är det ansikte man har och lever sitt liv i som en som ser ut inifrån. Hon är inte den än som jag önskade hon skulle vara.

Kärleken, förtröstan, tillit satt på min högra axel. En ängel stod bredvid och sa: Det finns stigar som leder.

I mitt salt bakom min vänstra skuldra svagt anande krummar ont sin rygg, men blott svart ser han vägen därför blir han svårledd.

Envar av dessa tålmodigt stilla. Om inte fruktan styr, så gå någon av vägarna av de tre och du kommer fram om så i mörker, bländad av ljus eller klar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LenaJohansson med Poeter.se id #9122 innehar upphovsrätten